

शतमान	hundertfach.	शताश्रि	hundertkantig o. -schneidig.
शतमूति	hundert Hilfen leistend.	शताष्व	aus hundert Rossen bestehend.
शतमूर्धन्	hundertköpfig.	शतिक	hundert betragend o. der hundertste.
शतमूल	hundertwurzelig.	शतिन्	hundertfach o. hundert besitzend.
शतयज्ञ	<i>m. Bein. Indra's (eig. der hundert Opfer empfängt).</i>	शतृ	das Partic.-Suffix अत् o. अन्त् (g.).
*शतयष्टिक	<i>m. 100 drähtige Perlenschnur.</i>	शतेश	<i>m. das Haupt von hundert (Dörfern).</i>
शतरात्र	<i>m. n. hunderttägige Feier.</i>	शतोति	hundert Hilfen gewährend.
शतवन्त्	hundert enthaltend, hundertfach.	शतैदना	<i>f. eine best. Ceremonie (r.).</i>
शतवर्ष	<i>u. °वर्षिन्</i> hundertjährig.	शत्य	aus hundert bestehend.
शतवाज	hundert Kräfte gebend.	शत्रि	<i>m. Mannsname.</i>
शतविचक्षण	hundertfach aussehend.	शत्रु	<i>m. Gegner, Feind, bes. Grenzfeind.</i>
शतवीर्य	hundertkräftig.	शत्रुघ्न	<i>Feinde schlagend; m. Mannsname.</i>
शतशंस	<i>Adv. hundertweis o. -mal.</i>	शत्रुजित्	<i>u. शत्रुंजय Feinde besiegt.</i>
शतशाख	<i>, f. आ u. ई hundertästig (auch übertr.).</i>	शत्रुता	<i>f., °त्वं n. Gegnerschaft, Feindschaft.</i>
शतशारद	<i>hundert Herbste (Jahre) zählend o. gebend; n. ein Alter von h. Jahren.</i>	शत्रुतूर्य	<i>n. Feindesbewältigung.</i>
शतशीर्ष	<i>u. शतशीर्षन् hundertköpfig.</i>	शत्रुनन्दन	<i>Feinde erfreuend.</i>
शतशृङ्ग	<i>hundertgipflig; m. N. eines Berges.</i>	शत्रुतप	<i>Feinde quälend.</i>
शतसंख्य	hundert zählend.	शत्रुदम्	<i>Feinde bändigend.</i>
शतसनि	hundertfaches verschaffend o. gewinnend.	शत्रुमर्दन	<i>Feinde vernichtend.</i>
शतसहस्र	<i>n. Sgl. u. Pl. hunderttausend.</i>	शत्रुसाह	<i>Feinde bezwingend.</i>
शतसहस्रधा	<i>Adv. in hunderttausend Stücke.</i>	शत्रुह्	<i>u. शत्रुहन् = शत्रुघ्न.</i>
शतसा=शतसनि.		शत्रूय्	<i>, Partic. शत्रूयन्त् feind sein.</i>
शतसाहस्र	<i>, f. ई hunderttausendfach.</i>	शत्रुषह्	<i>(°षाह) Feinde bewältigend.</i>
शतसुख	<i>n. hundertfaches Glück.</i>	1. शद्	<i>, Intens. Partic. शाशदान hervorragend, glänzend.</i>
शतसेय	<i>n. hundertfacher Gewinn.</i>	2. शद्	<i>, Perf. शशाद, p.p. शत्र abfallen, ausfallen.</i>
शतस्त्रिन्	hundert besitzend.	शद्	<i>m. Abfall (—०); Ertrag.</i>
शतहृन्	<i>, f. °घ्री hundert tötend. f. शतघ्री eine best. Waffe.</i>	शद्वला	<i>f. N. eines Flusses.</i>
शतहिम	<i>hundert Winter o. Jahre zählend.</i>	शनकैस्	<i>Adv. langsam, allmählich.</i>
शतहृद	<i>m. N. eines Asura; f. आ Blitz.</i>	शनि	<i>m. der Planet Saturn.</i>
शताङ्ग	<i>hunderterlei (eig. -gliederig).</i>	शनैश्चर	<i>langsam wandelnd; m. = vor.</i>
शतात्मन्	<i>hundertfaches Leben habend o. gewährend.</i>	शनैस्	<i>u. शनैस् (Instr. adv.) = शनकैस्, oft verd.; Compar. शनैस्तराम्.</i>
शताधिक	bundert und eins (mehr als h.).	शंतनु	<i>der Person heilsam (Abstr. °त्वं n.); m. N. eines alten Königs.</i>
शतानोक	hundertspitzig.	शन्तम्	<i>(Superl.) heilsamst, erfreulichst.</i>
शतायु	hundert Jahre lebend.	शन्ताति	<i>wohlthuend; f. Wohlthat, Segen.</i>
शतायुध	hundert Waffen führend.	शन्तिवं	<i>freundlich, friedlich.</i>
शतायुस्	<i>f. शतायुषी = शतायु.</i>	शन्त्वं	<i>n. Wohlthätigkeit.</i>
शतार्घ	hundert wert.	शप्	<i>(s. 2. शद्) n. Abfall.</i>
शतार्ध	<i>n. ein halbes Hundert, funfzig.</i>	शप्, शपति, °ते(शप्ति)	<i>fluchen, schmähen, schelten (Acc., Med. meist Dat.); Med. jemd. (Dat.) etw. beteuern, geloben; schwören bei (Instr.), यदि dass nicht; jemd. (Acc.) beschwören, um etw. (Acc.)</i>
शतार्ह	<i>= शतार्घ.</i>		